

til Lovforslaget. Vi skulle ikke udtale os nærmere om disse Forsøgelse, der i sin Tid maa blive Gjenstand for særlige Lovforslag, men kun bemærke, at vi erkjende Nødvendigheden af en Forsøgelse, og at der, naar samtlige Skibe skulle udrustes, endda vil blive søtelig Mangel af Personer til Poster, hvortil særlig Uddannelse behøves, især af Maskinasfistenter, saa at det for disses Bedkommende vil være nødvendigt at træffe Foranstaltninger, hvorved man i Krigstid kunde faae Tilgang af de gode Kræfter, der findes i den private Dampskibsflaade.

Der har i Udvalget været fremstet Forslag til at omblytte nogle af de i Bemærkningerne til Lovforslaget nævnte Skibe, som det er paatænkt at bygge, med andre, i den Hensigt uden at forhøje Forbringerne til Rammernes Udvidelse at forøge Antallet af de egentlige Kampskibe, samt at opnaa nogen Forsøgelse i andre Retninger for at erstatte Noget af det nuværende Materiel, som ikke kan undværes som Bestanddel af Sømateriellet, og som ikke kan regnes for tjenstdygtigt efter 1894. Bekostningen ved en saadan Forandring i Planen var beregnet til 3,050,000 Kr., saa at det ekstraordinære Tilskud til den ordinære aarlige Nybygningskonto af 1,700,000 Kr. maatte fra Lovforslagets 550,000 Kr. have været sat op til i Gjennemsnit ca. 800,000 Kr. i 12 Aar. Udvalgets Flertal har imidlertid ikke fundet det rigtigt at tilraade en saadan Forsøgelse af den i Lovforslaget opførte Sum.

I Lovforslagets Motiver er der gjort Rede for, i hvilken Rækkefølge og med hvilke aarlige Beløb de paatænkte overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme ere tænkte iværksatte i Løbet af 12 Aar. Det har været under Overveielse i Udvalget, om man ikke burde foreslaa Forsvarsforanstaltningerne fremmede og tilendebragte paa et noget kortere Aaremaal; naar vi med al Anerkjendelse af det Ailtalende i denne Række dog have troet at burde blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelser, er det ikke alene, fordi man ved at fastholde disse opnaar, hvad der vistnok er temmelig ønskaende, nemlig samtidig at retablere Rigets i Aarhundreder forsømte Fæstningsvæsen og efter en betydelig Maalestok at udvide dets Sømagt, uden at det efter menneskelig Forudsæenighed vil blive nødvendigt for den Sags Skyld at paalægge nogen ny Skat eller at stifte noget Laan, men tillige fordi det er tvivlsomt, om de tekniske Kræfter, der staa til Raadighed, ville flaa til for en hurtigere Fremme af Befæstningsarbejderne. Naar det tillige er bragt under Overveielse i Udvalget, om man ikke i det Haab der ved at bane lettere Veie for Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Bedste gjorde rettest i at indskrænke Lovforslaget til kun at omfatte de Befæstningsarbejder, der ere at anse for mest paarengende nødvendige, saa har nærværende Mindretal ikke turdet tilraade at flaa ind paa denne Veie,

fordi vi ikke troste os til at udtale nogen bestemt Mening om, hvilke af de foreslaaede større Anlæg der under kommende Krige eller Forviklinger fortrinnsvis ville komme Landet til Nytte, endvidere fordi vi anse det kostbareste af de paatænkte Anlæg, nemlig Kjøbenhavns Befæstning mod Land og Søfiden for høist nødvendigt, og endelig fordi vi anse det for uforsvarligt i en Sag, der kan komme til at gjælde Landets Eksistens, at lade sig lede af usikre, subjektive Formodninger og at tage tiltakke med Foranstaltninger, der afværge formentlige Sandsynligheder, naar det maa indrømmes ikke at ligge over Nationens Væne, at væbne sig mod alle Muligheder.

Det vilde ligge nærmest for nærværende Mindretal i Genhold til det Foranstaaende at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse af Landstinget, og vi vilde ogsaa have sluttet vor Betænkning med en saadan Indstilling, saafremt det havde staaet i vor Magt ved en saadan at fremkalde en Afstemning i Thinget, der gav et klart og utvetydigt Udtryk for dettes Stilling til det foreliggende Lovforslag. En saadan utvetydig Udtalelse tro vi, at Landstinget i en Sag af saa overordentlig stor Betydning som nærværende skylder baade Nationen og sig selv. Da imidlertid det af Udvalgets Mindretal, der i Henseende til Tallet kommer vort Mindretal nærmest, ikke har ment at burde give sin fra vor meget afvigende Opfattelse af et af Lovforslagets Hovedpunkter Udtryk i Endringsforslag, tro vi at burde give Thinget Leilighed til ved en Afstemning enten at vedkjende sig eller at forkaste vor Opfattelse af Lovforslaget, og i dette Tilfælde tillade vi os at stille følgende Forslag til en motiveret Dagsorden:

„I Betragtning af, at Lovforslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme ikke kan ventes ført til Ende i den nuværende Rigsdagssamling, samt i Betragtning af, at det for denne Sags Fremtid er af stor Betydning, at Landstingets Anskuelse om den giver sig et bestemt og utvetydigt Udtryk, gaar Thinget — idet det erklærer sig for i alt Væsentligt at være enigt i den af Regjeringen forelagte Forsvarsplan, særlig i Kjøbenhavns permanente Befæstning saavel mod Landfiden som mod Søfiden samt i en passende Udvikling af Flaaden, og idet det henstiller til Regjeringens nærmere Overveielse, om der ikke maatte kunne findes et andet og mere tjenligt Punkt end Helgenæs til Anlaget af en Befæstning i Nørrejylland — over til den næste Sag paa Dagsordenen“.